

Nederlandse helmduif

Door Karl Krombach (vertaling H.J. Beekveldt)

Nederlandse helmduif (foto: C.S.Th. van Gink, 1965)

Een oorspronkelijke vliegduif voor elke dag en elk weertype

Zo'n dertig jaar geleden was Holland voor mij niet alleen het land van windmolens, tulpen of Ajax in Amsterdam, maar er was ook de Noordermarkt in de Amsterdamse Jordaan met zijn duivenmarkt. Ook de huizen met hun trap- en klokgeveltjes en de nog overgebleven mooie duivenplatten (-kasten) waarop vaak kleurrijke Nederlandse tuimelaarrassen te zien waren, vond ik interessant. Helaas was het mij niet gegund om die duiven werkelijk in actie te zien. Ik had ook veel belangstelling voor de harenaars. Ik was toen van mening dat harenaars, Nederlandse helmduiven en Nederlandse hoogvliegers een gelijksoortige vliegstyl hadden. Toen zo'n twee jaar geleden mijn interesse in de harenaar weer ontwaakte, leerde ik sportvriend Fokkema uit Nederland kennen. Na enig getelefoneer kwam ik erachter dat van de drie eerdergenoemde rassen toch elk zijn eigen vliegstyl had.

De harenaar is een hoogvlieger met een rustige vliegstyl die daarmee twee tot drie uur in de lucht blijft en soms neigt tot solovliegen. De Nederlandse hoogvlieger is een duif die één tot twee uur in een gesloten formatie blijft vliegen, maar daarbij geen zwenkgedrag laat zien. De Nederlandse helmduif behoorde tot mijn verbazing niet tot de echte hoogvliegers. Zij vliegen tot anderhalf uur, maar daarbij zwenken zij vaak en veranderen telkens van richting.

Na dit gesprek was mijn vroegere belangstelling voor de harenaar verdwenen. Ik was immers op zoek naar duiven met een bijzondere, aparte en elegante vliegstyl. Daarom nam ik het besluit om het eens met die Nederlandse helmduif te proberen. Toen de eerste duiven bij mij arriveerden, was mijn eerste indruk: voor een goede vliegduif lijkt hij mij te rustig, te zwaar en te mooi. Na het uitwennen moest ik deze mening herzien; ze vliegen altijd heel dicht bij elkaar en laten exacte vliegbewegingen zien. Ze blijven nooit lang in een andere duiventroep zitten en roofvogels schijnen geen enkele indruk op ze te maken. Met hun opvallende tekening bieden ze, ook voor de niet op duiven ingestelde kijkers, in de lucht een opvallend beeld. Hun speciale vermogens ontplooiën zich het best bij een straffe wind.

Ook in de kweek zijn deze duiven niet te overtreffen. Zij hebben mij met hun oorspronkelijke, eenvoudige voorkomen zo overtuigd, dat ik na 45 jaar mijn witte postduiven weggedaan heb. Deze naaste verwanten aan de Keulse tuimelaar vindt men in Nederland ook op de tentoonstellingen, maar voor een vliegduivenman is dat verder niet van belang.